

In Memoriam: Bram Post

Afgelopen donderdag, 26 april 2018, overleed op slechts 70-jarige leeftijd, erelid Bram Post. Avanti aan tot in het diepst van zijn vezels; supporter in zijn ultieme vorm; familieman bij uitstek.

Wanneer er een Avanti-vademecum zou bestaan; een naslagwerk met de belangrijkste informatie over de club, dan zouden daar bij de definitie van “Verenigingsman” twee woorden prijken: Bram Post. Waarbij een voetnoot met excuses van de redactie die ook wel begreep dat het daarmee tekort deed aan alles wat Bram voor Avanti heeft betekend, maar het simpelweg geen betere benaming kon bedenken. Verenigingsmensen zijn er nu eenmaal in alle soorten en maten. En van Bram Post was er maar één.

Een beetje mooier maken

Het aantal initiatieven waarbij Bram betrokken was, vanaf het allereerste moment dat Avanti als zelfstandige vereniging het daglicht zag, is nauwelijks te bevatten. Waarbij “betrokken” bij lange na de lading niet dekt. Bram initieerde, motiveerde, adviseerde, organiseerde en stopte niet voordat hij de club opnieuw een beetje beter en mooier had gemaakt.

Bram was erbij toen een groep korfballers zich in 1962 afscheidde van DSVP en als de Christelijke Korfbalvereniging Avanti zelfstandig verder ging. Amper drie jaar later trad hij toe tot het bestuur. Eerst als tweede wedstrijdsecretaris, later als voorzitter. Maar ook nadat hij het bestuur had verlaten, trok Bram zich het lot van zijn club aan. En dus belde hij regelmatig zijn opvolger, voorafgaand aan een bestuursvergadering, om agendapunten aan te dragen die geadresseerd zouden moeten worden.

Avanti-kamp

Activiteiten als het schoolkorfbaltoernooi en het Avanti-kamp

zijn al jaren niet meer weg te denken uit het verenigingsleven. Bram zat in de jeugdcommissie die namens Avanti het eerste schoolkorfbaltoernooi organiseerde en stond aan de wieg van het eerste Avanti-kamp, waar hij oog kreeg voor zijn latere echtgenote Heleen. Hij was betrokken bij de bouw van het eerste clubhuis en moedigde regelmatig kinderen en hun ouders op straat in Pijnacker aan lid te worden van zijn club. Ook schreef Bram artikelen over Avanti in de Telstar en redigeerde hij het clubblad. Steeds pakte hij weer iets anders op om daar een succes van te maken. Je kon Bram om een boodschap sturen en het kwam voor elkaar. Zeer recent nog verzamelde hij de Vrienden-van-Avanti en maakte hij Avanti rookvrij.

Supporter

Ook binnen de lijnen deed Bram van zich spreken. In de jaren 70 speelde hij lange tijd in het eerste, waarbij vooral zijn doorlopen en daaruit versierde strafworpen tot de verbeelding spreken.

Bram was jeugdleider, scheidsrechtersbegeleider en vooral ook supporter. Eerst van zijn kinderen. Geen wedstrijd sloeg hij over. En als er dan een verslag van het eerste verscheen waarin viel te lezen dat Maarten, Laurens of David drie keer had gescoord, terwijl dat vier keer moest zijn, dan kreeg de schrijver dat steevast te horen.

Bij het eerste en het tweede was hij een fanatiek supporter, langs de lijn bij zijn kleinkinderen kon hij echt genieten. Van het spel, maar vooral van zijn gezin. Trots om zijn droom van een familieclub voor zijn eigen ogen in optima forma terug te zien.

Hoop en vrees

Een droom die op 13 april abrupt uiteen spatte, waarna de familie bijna twee weken tussen hoop en vrees leefde. Tekenend was dat David vorige week zaterdag tegen Eibernest 'gewoon' speelde en Heleen er was om haar zoon te supporten. Omdat

zaterdag nu eenmaal Avanti-dag is. Zoals de familie het ook zeer op prijs stelde dat de wedstrijden vandaag gewoon door gingen. Bram zou het niet anders hebben gewild.

Avanti is hem heel veel dank verschuldigd. Het verliest met Bram Post een vriend en verenigingsman uit de buitencategorie. Iemand met een groot hart voor Avanti.

In de kantine ligt een condoleance/herdenkingsboek, waarin de familie gecondoleerd kan worden of herinneringen aan Bram gedeeld kunnen worden.

Op zaterdag 5 mei zal voorafgaand aan de wedstrijd tussen Avanti|Flexcom 1 en SCO 1 een minuut stilte in acht worden genomen ter nagedachtenis aan Bram.